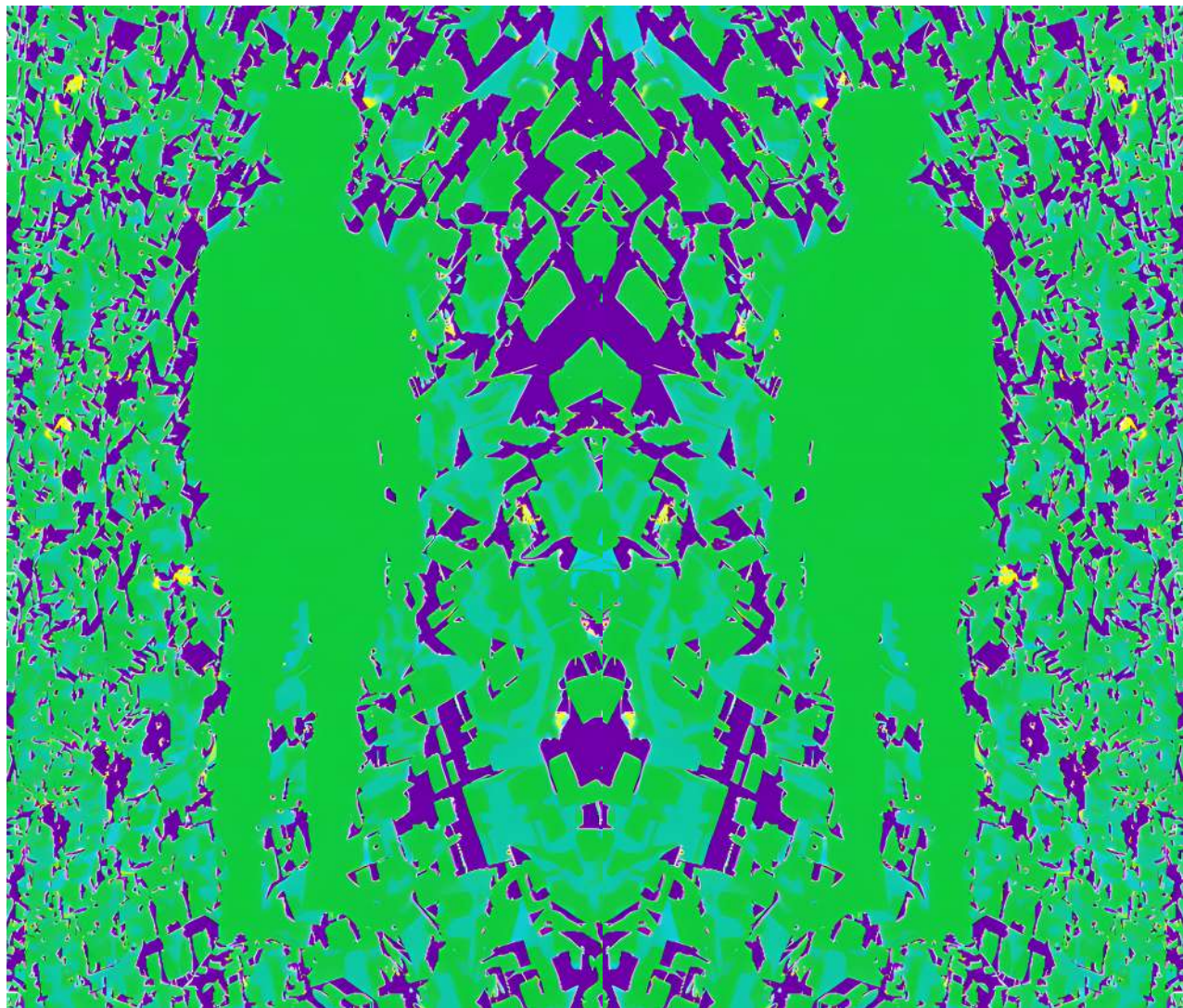

AKCIÓDOKUMENTÁCIÓ

Fedlap hátoldal

ADDIG TART A MUNKA, ameddig a síkító növények abba nem hagyják a húzást. Utána elpakolhatunk, de továbbra is kiemelt **figyelmet** fordítva arra, hogy minden a megfelelő címkével el van látva **MÁSODPERCRE** pontosan. Ha a ruházat a

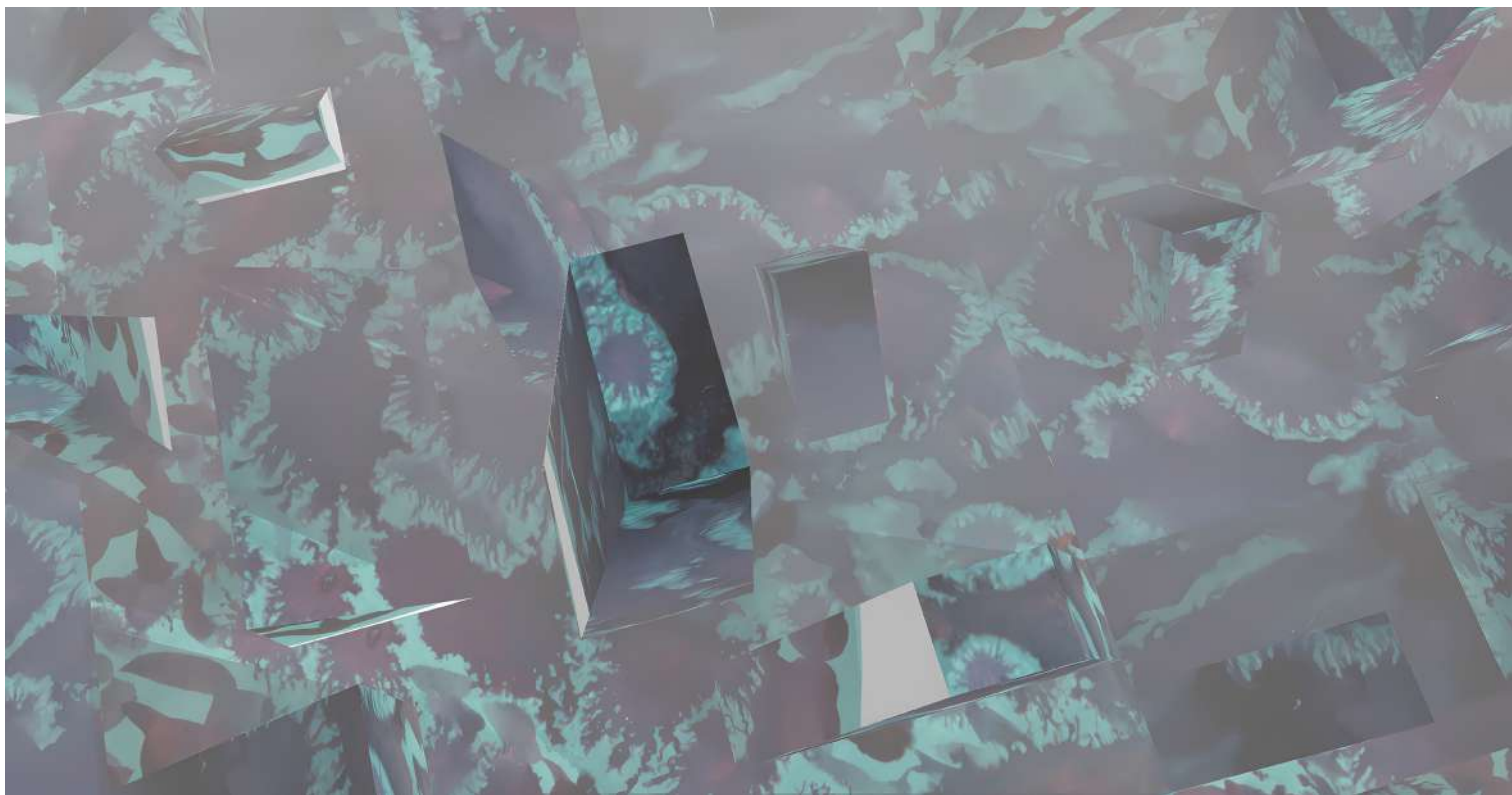
munka során a **nem megfelelő** kategóriába esik, haladéktalanul fel kell keresni a megyei közgyűlés jegyzőjét az autójában, és mindent pontosan úgy lediktálni neki, ahogyan azt látni

**Egyszer
rólam is**

szeretnénk a másnapi pletykaújság címlapján látni egy képpel illusztrálva.

készült egy ilyen fotó, mert fennakadtam egy acélsodronyon. Egy hirtelen széllelés felkapott, és azonnal eregethetővé váltam. A templom tornyán az órát pont elértem, így pontosítani tudtam a perc:mutató állását, és le tudtam onnan hozni a

kovászos uborkát, amelyet még azelőtti évben vitt fel egy **cerkóf**majom, mert azt hitte, azzal ki tudja fizetni a lakbér elmaradását. Miután visszahúztam magam a földre a sodronyon, feltettük megfőni az uborkát, és közben a betonlapok laminálását is el tudtuk **kezdeni**.

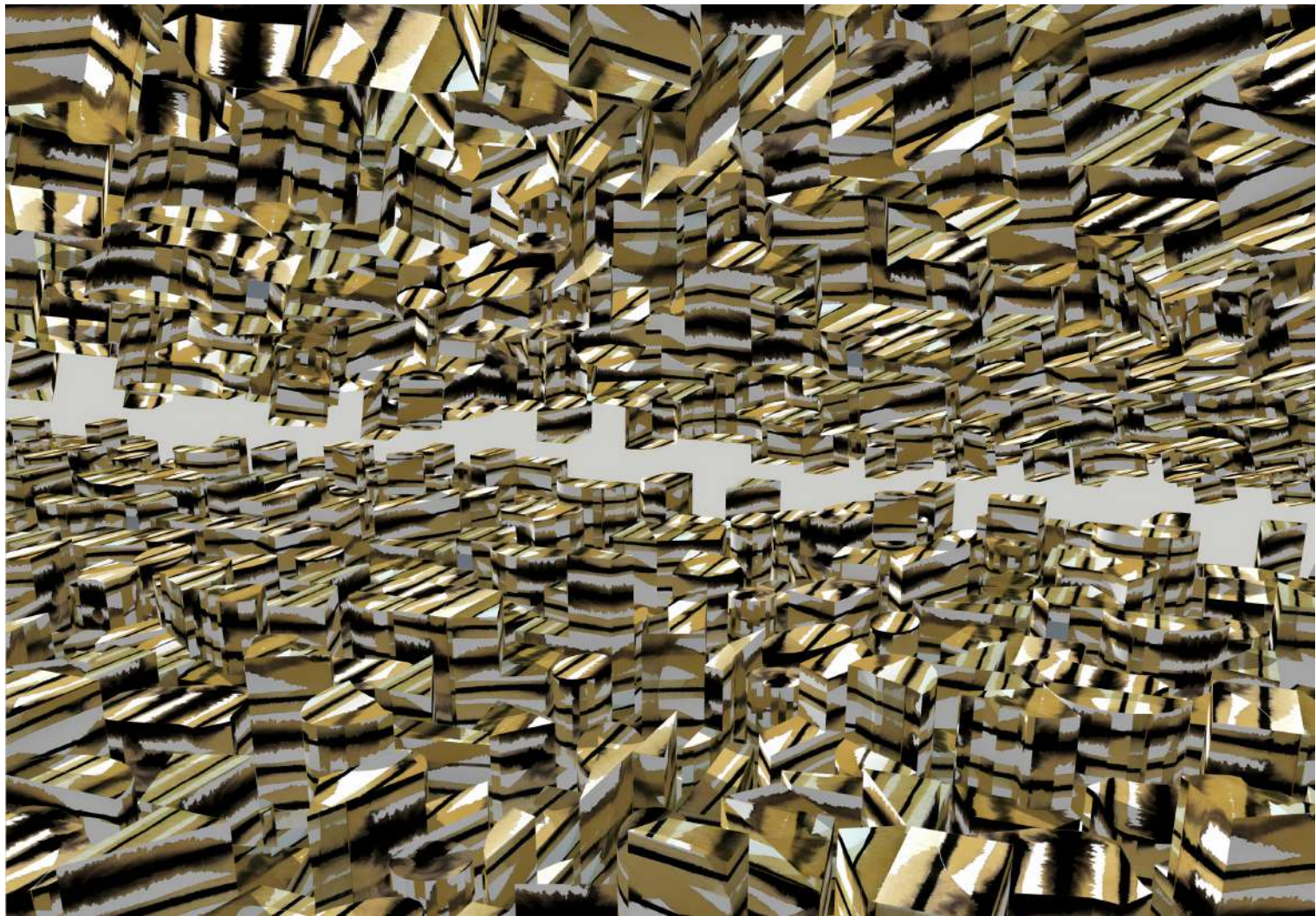

LESZAKADT A küllő-visszapillantótükröm, pedig nem is a funkciója miatt volt hasznos nekem, hanem azért, mert pont olyan ütemet vert, mint az a **KATONAI REZESBANDA**, amelyik a fejemben szokott koncertezni. Mindegy nekik éppen hol vagyok, vagy **MIT CSINÁLOK**, ők akkor kezdenek rá az indulóra, amikor csak akarnak. Bár azokat a fúvósokat megjavíthatnák végre, vagy kereshetnének egy másik hangosítót, mert leginkább csak a

DOB HALLATSZÜDIK. ♯ ä m - t ä t ä m - t ä m - t ä t ä m .

Lehet ilyen ütemben nem is játszanak, de hiába kérdezném őket, válaszolni sem szoktak. De amíg a küllő-visszapillantótükröm szólt, addig legalább azt hitték, hogy konkurenciájuk akadt. És ezt nem **csak én hallhattam**, hanem az egész világ annak az egy kis szeletének is megmutathattam, akik éppen arra jártak. Lejtőn

lefele három perc alatt eljátszottam egy **TIZENHÁROM PERCES-HÚSZ MÁSODPERCES** előadásukat.

A **KONCEPCIÓ VILÁGKUPÁN**
elfelejtették becsomagolni,
pedig ezért hagyták
felügyelet nélkül a fatelepet, a
kanyar után **BALRA**. A kukugyica
frontájd-ra hivatkoztak,
miközben az ujjaikat bogozták
kl a markukból. „De holnap majd
visszahozzuk!” Mondták, hogy
mentsék a menthetőt, de szóltam
nekik, hogy **EZ MÁR KÉSŐ**. Nemhogy
előbb, de egyáltalán nem is
kellett volna, másrészt nekem
most mennem kell, hogy a
kutyámnak leszórtelenítsem a
nyelvét, oda ahová a pápa
szokott járni.

Feltették a lejátszóra a
BLUE JAW BEARD
„**SZÓLÓK, HA ELKÉSZÜLT**”
című lemezét, és elkezdtek
felmosni. Ezen már annyira
főldűhődtem, hogy
kitessékeltem őket az
előszobába, de erre azt
mondták, hogy ezt már nincs
idejük megvárni, mert az
áramtelepítők már megint
inkább csak söröznek, és
nyálukkal céloznak **EMBEREK**
lábnyomára munka helyett.

REZE GÖS KALÁCSAL

kínáltak, de elfogyott a barna ételfesték. Azt hitték akkor lesz igazán tejeskávé színű a fal, ha ételfestéket használnak. Igaz, arra nem gondoltak, hogy a platánok tavasszal kivirágoznak, és hősugárzókat termelnek. Pedig a szomszéd utcában a vadcseresznye fák összeborulnak, és közös erővel egy gázkonvektort akasztanak a saját ágaikra. Délután már jelzi a kakaó, hogy hamarosan kiszáradnak a péksütemények, mert a pék napközben elfelejtette locsolgatni a kölnivel.

NEM BAJ!

Vacsorára

majd összekaparok egy kis azt a valamit, amit láttam a **murva** közé lehullva, de nem figyeltem meg jobban, mert siettem aláíratni a számlákat. A bankár egy kis szobába zsúfolódott össze a város többi

pénzpergetőjével, de ők csak a falakon kutatták a járatszámológát miközben hol áhítattal mormolták, hol jókedvűen dúdolták, hogy

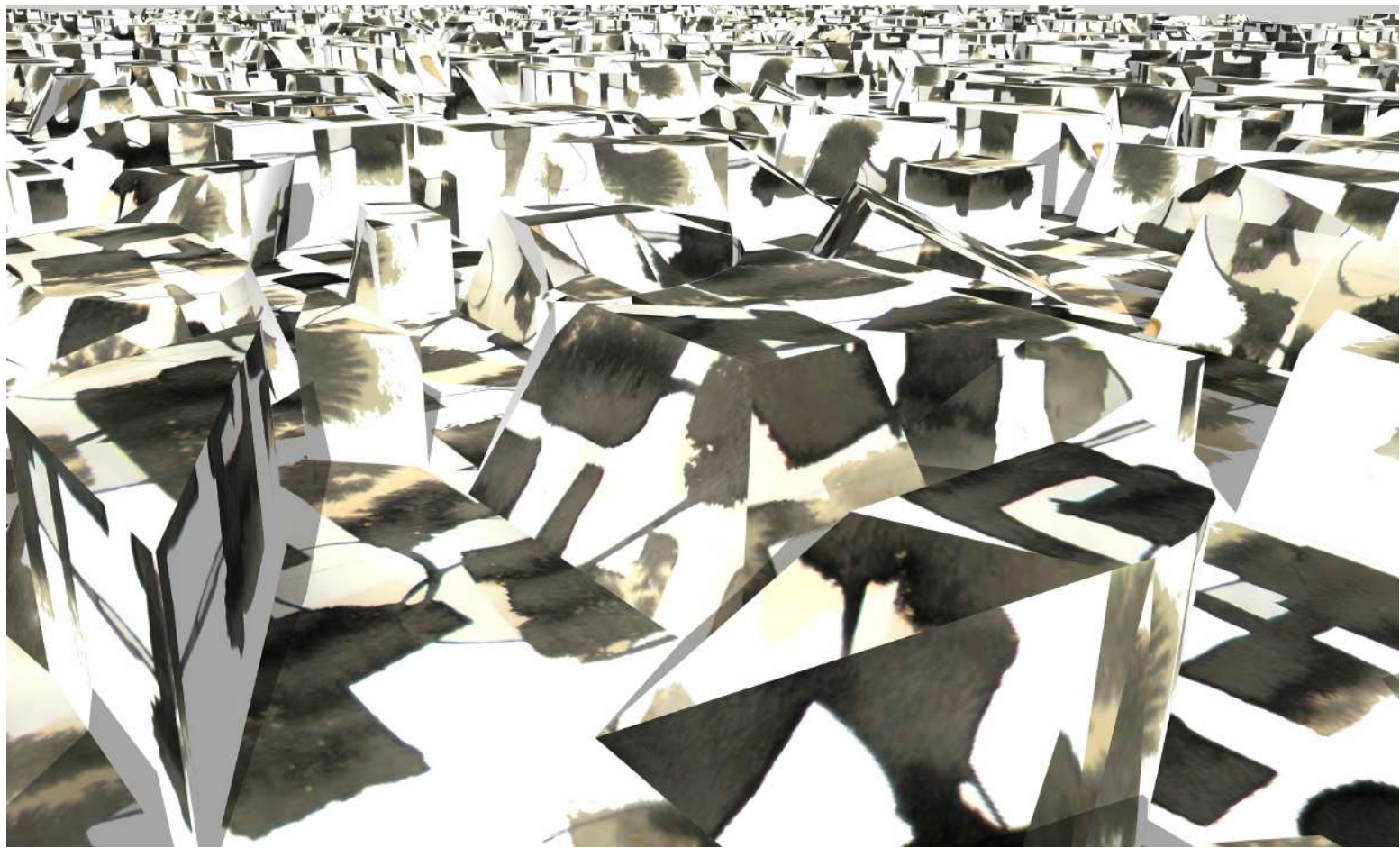
„irigylendő ki lükbelő”.

E S T E

összegyűlnek, és arról beszélgettek, hogy milyen unalmas élete lehet a bankárnak, ha a rosszindulata már gyermekkor óta ilyen félirányultan jön ki. Persze azt is megbeszélik, hogy ők mennyivel jobban csinálnák, ha nem foglalná le őket annyira a vakolat kocogtatási kísérletek, és akciók.

HALLGATÁS KÖZBEN

az asztal rágják, és siratják a fiatalságukat, aki ismerte Hack mestert, és megtanulta hogyan kell az idő tört része alatt zárkába kerülni, majd úgy tenni, mint aki a rendvédelmi dolgozók által bérelt munkaerő helyett kifesti a falakat.

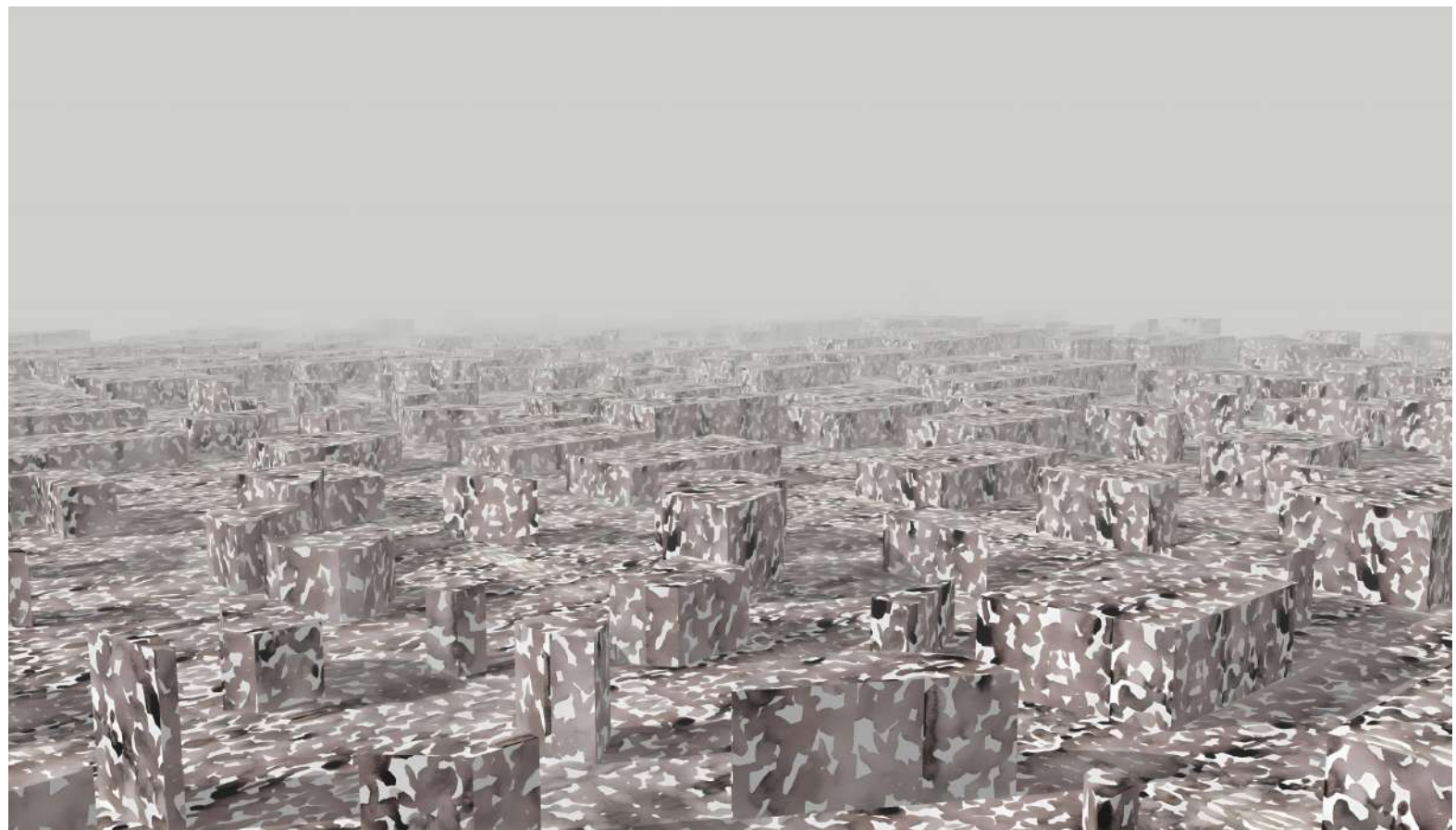

Sajókabafőn a **SZENTILONA** utcában

ikszeket ver a szívem.

Lehet akcionista szeretne lenni,
de kötve hiszem, hogy bármire
vetemedne nélkülem.

Nem a beleegyezésemet akarja,
hanem hogy én is teljes szívvel
vegyem ki a részem az akcióból.

KEDVES NÉZŐINK!

Jobbról a szárnyát
csapkodó, híd alól
keresztbe húzó,
rikácsoló hányaveti,
miközben
balról lebringáznak a
lépcsőn egy kerek
széssel, mert keresi a
kapcsolatot a
hullámkibocsájtó
rádióközpont
eligazodási
osztályának telefonos
tanácsadó központ
munkatársával.

Zölden villogott
néhány másodpercig,
majd meggondolta magát,
és hangnemet váltott,
hogy útbaigazítsa rég
nem látott banánevő
cimboráját.

Vágányfelújítási
munkálatok miatt a busz
megszakítja az útját, és
az utasoknak el kell
gyalogolniuk a
következő állomásra,
ha ugyanazon a vonalon
kívánják folytatni az
útjukat.

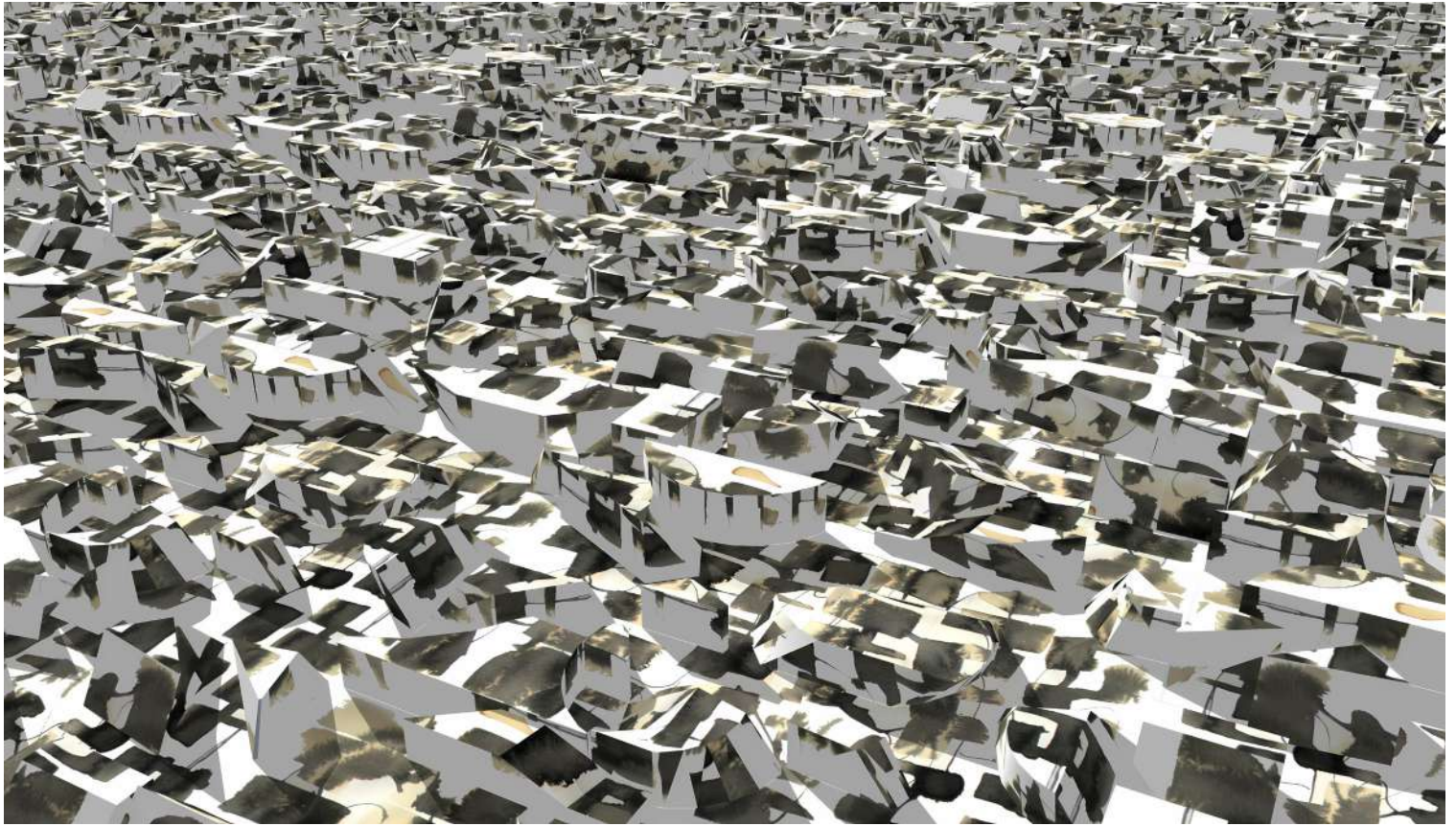
Persze nem a busz közlekedik
azon a tropára ment vágányon,
hanem a villamos keresztezi az
útját.

De villamost már rég
nem látott senki azon
a vonalon, de nem
azért mert nem
közlekedne, hanem
mert senki nem
figyelt rá, és a
legfőképp senki sem
mert felszállni rá,
mióta valaki
elkezdte azt
terjeszteni az
erősáramú
járművekről, hogy
bármikor
megrázhatják az
utasokat.

Persze nem olyan durván, mint a hetes
erősségű földrengés, hanem inkább úgy,
mint a vicces kedvű árufeltöltő a dobozos
kivitelezésben árult italokat sör-, és
egyéb szénsavtartalmú

SZESZESITALOK osztályán.

TOKAJI aszúval
átitatott
rongyokkal
takaródzik, mert
fél, hogy rádől a
legfelső polc, ahová
csak azokat az
italokat teszik,
amelyekhez senki
nem nyúlna hozzá,
mert a szállítás
során tetvek, és
gombák telepedtek
rájuk.

A BUSZT ma a

szabadnapos törpe vezette.

Nekem nem itt kellett volna

felszállnom. Mondtam neki, de ő

már alig látott ki a szemei mögül. Ha

jól emlékszem **RUM** szaga volt, de egészen

biztos vagyok benne, hogy valamilyen

erősebb fűszeres illata volt neki és a

járműnek, de főleg neki. **MONDTA**, hogy őt ez nem

érdekli, amúgy sem kéne itt lennie, és nem

is **SZOKOTT** erre járni ez a busz, de most már

nem tudja nem megtörténté tenni az

esetet, és úgy döntött, hogy

sodródik az árral, amíg

akadályba nem ütközik.

átadni az

Kérdeztem, hogy

akkor mivel tud szolgálni? De erre azt mondtam, hogy ő már nincs is nyitva, hanem csak nézi ahogy

szárad a **BETON**

A buszt olyan

PRECIZITÁSSAL vezette, mint aki most tanulja vezetni ezt a járművet, és még csak most jött ki vele először forgalomba, ezért

rettenetesen **IZGUL**.

A végállomás előtt

szálltam le, és bementem a

boltba dohányért, de

mondta az eladó, hogy ma

azzal nem tud szolgálni,

mert reggel betonozták le

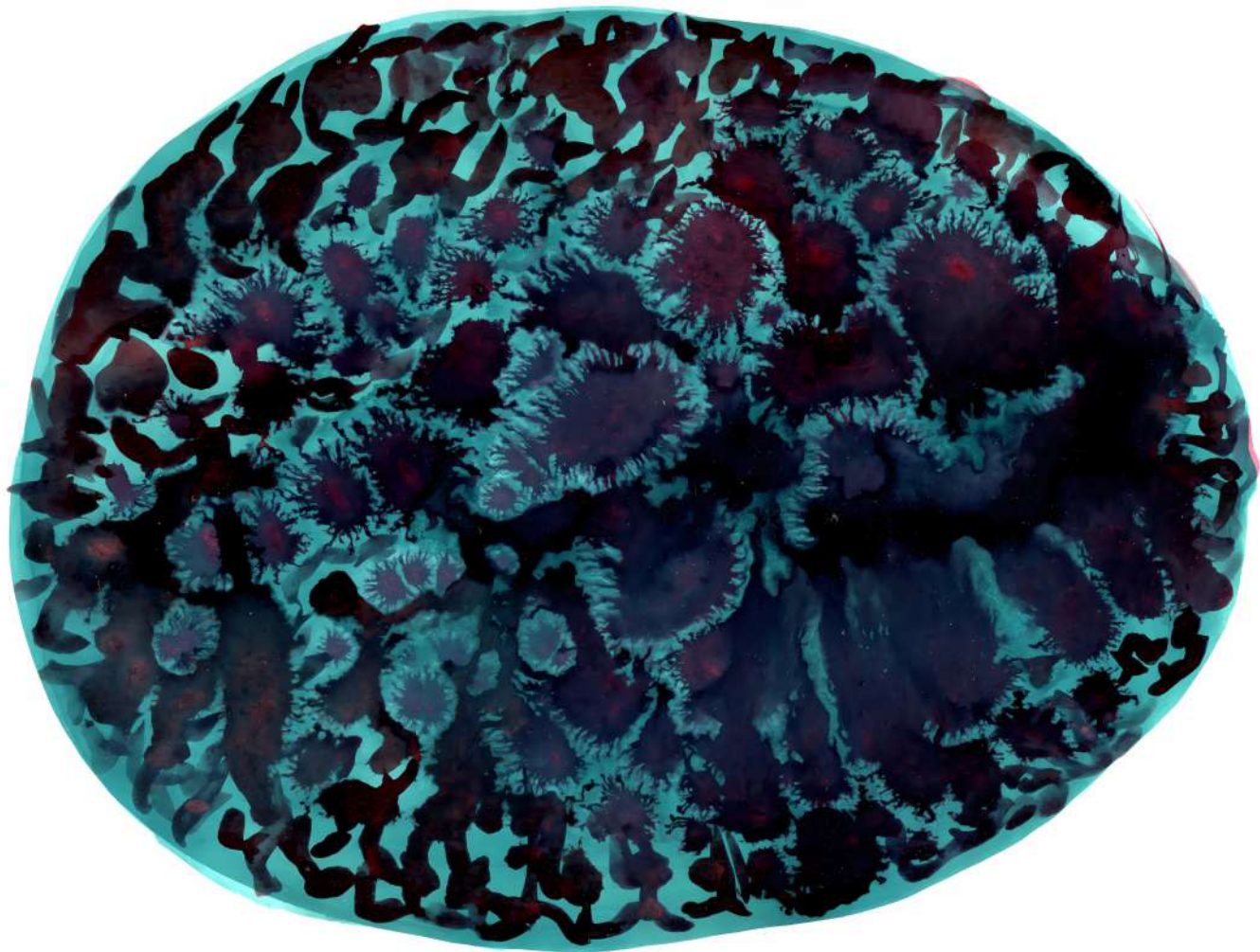
az udvart, és így nem tudja az

áruszállító kirakni, és

HIVATALOSAN, papírok aljára írt

szignókkal, és pecsétekkel

eladásra szánt termékeket.

Hosszú, és kimerítő nap volt a mai. A **TÉLIÁLOM** darabot próbáltuk, és a címhez hűen nem volt fűtés a házban, de csak a két rendező vehetett fel kabátot, sapkát, és sálát. Mondjuk mi nem is fáztunk. A próba felénél odajött hozzám főnököm, hogy közölje, hogy leépítés volt a csapatunkban, mert az egyik kollegám túl sokat nem-józan, és ettől nő a haja. Ők ezt már nem tudták tolerálni. Kénytelenek voltak ezt adóntést meghozni; szánjuk is, bánjuk is, ésatöbbi. Ezek után megkért, hogy hátul a kellékraktárban fúrjak fel két ajtót az egyik polCra. Mondta azt is, hogy lesz funkciója is, csak még nem találták ki, hogy mi-cso-da.

Miután sikeresen abszolváltam a feladatot, arra értem vissza a terembe, hogy rendező azt kéri a két főszereplő színésztől, akik ránézésre olyan 12 évesek lehetnek - mármint nem külön-külön, hanem együtt összesen - hogy jobb lenne, ha az egész darabot korcsolyával a lábukon adnák elő. De mivel most nem volt náluk korcsolya befejezték a próbát, és így mi hamarabb elkezdhattük felépíteni a másik előadás díszletét, azonban egyikünk sem emlékezett pontosan bizonyos elemek elhelyezkedéséről, ezért improvizálni kezdtünk, de anélkül, hogy figyelembe vennénk a díszletelemek kapcsolódási pontjait, vagy az előadást, amelyhez építettük.

Egy szolgálati rendőrautót kellett elszállítanom a

RENDVÉDELMI SZERVEK ANNUÁLIS TALALKOZÓJARA,

ahol összegyűlik a sok hivatásos, és önkéntes, illetve önjelölt rend-, és csendvédő, majd rendre lenézik, és kibeszélik egymást.

Az

autó még

éppen hogy egyben volt.
A jobb ajtaja a leszakadás szélén
csüngött, csak egy kevés szigetelőkiszalag
tartotta, de nyilván nem szóltak előre, hogy azt
az ajtót lehetőleg ne nyitogassam, így saját káromon
tanulhattam meg ezt. A műszerfal poros volt, és
széttört káromkodásokkal volt tele, alig lehetett látni a
sebességet, és a fordulatszámot.

A város

végében

beragadtam vele egy körforgalomba, de
nem azért, mert lefulladt volna a motor, vagy
kilyukadt volna az egyik kereke,

hanem mert rendre rossz irányból hajtottak be a sofőrök a körforgalomba. Akármelyik kijáratot célba vettem, szembe jött velem egy másik személygépjármű - általában egy négyajtós, kék színű, távol-keleti gyártmányú. Ezen annyira felhúztam magam, és annyira hihetetlen volt számomra, hogy amikor már végre sikerült kikaszalódnom a folyamatos körözésből visszahajtottam a körforgalomba, hogy megkíséreljek újra kilepni a körből.

Ahogy beértem megállított egy rendőr, hogy **SZOLJON**, hogy a jobb oldali ablak nehezen tekeredik le, és hiába vitték el **SZERVÍZBE**, ott sem tudtak vele mit kezdeni.

NYÉV VÉNKEL IKAL V HATLO SZEGGYOR PERCET JET

TÁJNYOTTA ÉS HATMEGAROZTA HOGY APNI:

TENSZNI CASK EGYET-KETTŐ T-HIRMAT, VAGY AHOGY JOL ESIK! A SZERGYOGYR

TETLYEH A LOBTBA MATLAPROB IKAL VINTA, DE AZT DTONKEM, HOGY MIGA ..

OPRIS A LAF, REMT EZ VARJAZAV KETŐ VETSZEZEN:

- Onnan kilépve a **FÜSZERÁRUS** ébreszetett azzal a mondattal, hogy kérek-e egy kis **homoktövist**? Mondtam, hogy erről nem dönthetek addig, ameddig el nem indítjuk a **FÜSTGEPET**, mert Indiában röhögve adták fel ezt a rendelést, de elfelejtették pontosítani, hogy fekete, vagy valamilyen más, lehetőleg abban a percben kitalált színben kéri. Az úton a kocsikon keresztül kellett átmásznom, mert valaki a dudát nyomta a gázpedál helyett, mert az elektromos autóvezetés oktatáson úgy hallotta, hogy így hatékonyabban tudja kihasználni a kocsijának erejét.

A tévében süvítő, fülsüketítő hangon ordibál, és sikoltozik egy szőke lány.

Odalép hozzá egy zöld öltönyös, kopasz férfi, és mintha csak egy előre megírt szöveggönyvet mondana fel, az az első kérdése a lányhoz, hogy

„Csak nem a tetvek zavarják?”

Erre a lány elhallgat, és kerekre nyílt szemekkel a férfira néz, aki előhúzza a zsebéből egy parfüm-üvegszerű dolgot, és a kamerába nézve kérdezi, hogy „Unja már, hogy a tetvek állandóan rátelepsznek a növényeire, az állataira, és végsősoron magára? Vásároljon ön is Tetűtűró-sprayt, és többé már nem fogja zavarni, és érdekelni, hogy mindenhol ott vannak!”

Furcsa házban laktál utoljára. A lépcső félig le volt szakadva. Ott ugrani kellett egyet, hogy el lehessen jutni az ajtóig. Kíváncsi vagyok, hogy vajon egy bevásárlás után hogyan abszolválod ezt? A megszokott téglalap alak helyett egy kerek ajtó volt, és szinte teljesen meg kellett hajolnom, hogy beléphessek rajta.

Leültünk a géphez megnéni a legújabb rajzaidat. Borzongatóak voltak. Borzalmas hangulat uralkodott bennük, viszont melegséggel árasztott el, ahogy rájuk néztem.

A válladra hajtottam a fejem, és akkor éreztem, hogy te is izzadsz a látványtól. Utána már nem voltam képes az egész képeket látni, hanem csak egy-egy vonalát a rajznak. Az egészet a szomszédban lakó rézfűvósokat is foglalkoztató **együttes** zavarta szét. Riadtan emeltünk fel a fejünket. Kikapcsoltad a számítógépet, és akkor láttam, hogy a monitorod a **tejfehér-plexilap**, ami kikapcsolt állapotban átveszi a falra ragasztott tapéta arannyal festett **begónia**-levélerezet mintáját.

